

Kræfter, hvorfor skal de ikke have Lov til at arbejde sig op overfor de tilsvarende Produktionsvirksomheder i Udlandet? Skal de ikke have Lov til at arbejde paa lige Vilkaar ogsaa med Hensyn til 8 Timers Arbejdsdagen, der er indført i andre Lande, der giver sig af med Storindustri? Det forekommer mig, at vore Industriledere netop har Krav paa at faa Lov til at arbejde med i denne Konkurrence.

Det ærede Medlem kom med en Udtalelse, som jeg i særlig Grad maa tage Afstand fra. Han sagde, at den danske Folkekarakter ikke tillader en stærk og energisk Arbejdsudfoldelse; det ærede Medlem sagde, at Arbejdsviverne her var ringere, end den var i mange andre Lande. Det ærede Medlem er dør fuldstændig paa Vildspor; det ærede Medlem kan ikke bevise noget som helst om den Ting. Jeg kunde, om det skulde være, fremdrage f. Eks. Vidnesbyrd fra Skibsførere, som kommer og losses i danske Havne, og som er vant til at losse i fremmede Havne; de vil næsten enstemmigt bevidne, at danske Havnearbejdere arbejder raskere end Havnearbejderne i engelske, tyske eller franske Havne. Og hvad f. Eks. Fabrikarbejdere angaar, kan jeg henvise til en stor Virksomhed her i Landet, Burmeister & Wain. Denne Virksomhed konkurrerer ubetinget med Udlandet, jeg havde nær sagt næsten ikke med andet end med Udlandet, og indfører sine Raaprodukter fra Udlandet: Kul, Olie, Jern, Staal, næsten alt, hvad den skal bruge. Det eneste, den ikke indfører, maa jeg sige det ærede Medlem, er Arbejdskraften. Hvis det ærede Medlem vil spørge Lederne af denne Storindustri, vil han faa at vide, at hvis de ikke havde dygtige og intelligente Arbejdere, og hvis de ikke søgte at skaffe Arbejderne en god Uddannelse, saa at de er bedre end Udlandets Arbejdere, lod det sig ikke gøre at drive denne store Virksomhed paa en saadan Maade, at den kan konkurrere med Udlandet.

Det ærede Medlem skulde undersøge disse sociale Forhold meget nøje, det er ikke nok, at det ærede Medlem hører Arbejdsgiverforeningens Formand, Hr. Langkjær, tale, og at det ærede Medlem taler her i Folketinget i samme Aand og Tankegang og delvis med de samme Ord som Hr. Langkjær, der maa en lidt nøjere Undersøgelse til af de sociale Forhold.

Endvidere omtalte det ærede Medlem et andet Forhold, som skulde bevise, at vi ikke kunde klare os i Konkurrencen, hvis vi gennemførte 8 Timers Arbejdsdagen, idet det ærede Medlem nævnte Japan og Britisk Indien. Hans Udtalelser vidner om en meget

barnlig Tankegang, de har lydt siden 50 erne, og for saa vidt er han i Overensstemmelse med sin sociale fremskridtsvenlige Tankegang, men Udtalelserne er ogsaa blevet tilbagevist lige saa ofte, som de har lydt. Paa et Tidspunkt, da Arbejdstiden i den paagældende Industri i Indien var 16 Timer og i England 8 Timer, og Arbejdslønnen var 4 Gange saa høj i England som i Indien, kunde det betale sig at føre Raaprodukterne fra Indien til England og efter Forarbejdelsen derfra ud til Verdensmarkedet, Varerne kunde sælges billigere, end naar de produceredes i Indien med indisk Arbejdskraft. Det beviser, at den japanske eller indiske Konkurrence ikke er farlig, i alt Fald har den ikke været det hidtil; og intet tyder i Øjeblikket paa, at den skulde blive det i den nærmeste Fremtid. Lang Arbejdstid har aldrig været Vidnesbyrd om andet end om daarlig Arbejdskraft. De Lande, som har lang Arbejdstid, har ikke kunnet konkurrere med de Lande, hvor de har kort Arbejdstid og mere intelligente Arbejdere. Det er derved, de førstnævnte er bukket under i Konkurrencen.

Det ærede Medlem udtalte, at det konservative Folkeparti vilde være med til at vise sin gode Vill'e i dette Forhold, men saaledes, at man alligevel forkastede Lovforslaget. Jeg gad nok vide, hvortledes man skulde vise sin gode Vill'e overfor en saadan international Lovgivning, naar man forkaster Lovforslaget. Det er den Slags Talemaader, som ingen Steder hører hjemme og heller ikke tages for gode Varer. Det, de Herrer vil, er pure at forkaste det og at sætte sig bestemt imod de internationale Aftaler, som deres egne Repræsentanter i Washington har givet deres Tilslutning til. Det er ikke at holde Ord hverken overfor de internationale Repræsentanter, de har været sammen med paa Kongressen, eller mod de danske Arbejdere. De danske Arbejdsgiveres Repræsentanter skulde ikke byde de danske Arbejdere den Haan, som det er her i Tinget at træde op og ville have dette Lovforslag forkastet.

Sluttelig vil jeg henlede Opmærksomheden paa et bestemt Forhold, som taler for Lovforslagets Vedtagelse. Det er dette Forhold, at de arbejdende Kvinder her i Landet i høj Grad trænger til Beskyttelse, ogsaa for at Hjemmene og Børnene derigennem kan blive beskyttet. Det har fra første Tid, da dette Lovforslag kom frem, i 1891, været Arbejdernes Krav, at vi skulde skaffe os Ret til at leve i Hjemmene og skaffe vore Kvinder Ret til at passe Børnene og Hjemmene, men hvis ikke 8 Timers